

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Historia De Sanctissima Cruce Caravacensi

Robles, Juan de

Augustae Vind., 1619

XVI. Plura S. Crucis miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64232)

proditoribus pecunia corruptis conuenisse, vt illud sibi tradant; post aduentum huius nuntij cessasse illos pulsus.

CAPVT XVI.

PLVRA EIVSDEM S. CRVCIS

miracula.

Quo tempore Commendatoris Carauacensis officio præfuit Ioannes de Haro, instrumentum publicum confectum, & auctoritate testium fidissimorum roboratum est, 8. Maij anno M c c c l x x i i i. in quo id, quod sequitur, ipsius iureiurando confirmatum reperimus cui contigit. Nobilis vir Petrus de Alarcon Commendator Membrillæ de Tocon, Ordinis S. Iacobi, captiuus detinebatur apud Mauros in oppido Velez Albo, regni Granatensis, in antrum quoddam vel ergastulum subterraneum detrusus, & ferreis catenis quinquaginta librarum alligatus. In hac spelunca tres menses inter alios quoque Christianos vinctus exegit. Nulla spes affulgebat eluctandi, nisi antrum perfoderent, & per cuniculos erumperent. Placuit consilium. Et licet specus esset profunda & propter soliditatem difficilis perforatu, fiduciam tamen collocant in CHRISTVM, castissimam eius Matrem, & sanctissimam CRVGEM Carauacensem, voto nuncupato, quod nudis pedibus à Xiquena, qui locus Carauaca nouem milliaribus est diffitus, & à Mauris vndique infessus, sint ituri Carauacam, ibique nouem dies in sacello S. CRVCIS exacturi, pauperesque largis eleemosynis recreaturi. Cœperunt igitur pugione quodam, (aliud enim instrumentum non erat in promptu) antrum perforare, & spatio dierum octo rem arduam eò deduxerunt; vt hiatus 24. pedes altum aperuerint, quod sine miraculo fieri potuisse nullus existimabit, qui custodes die noctaque attendisse, & diligenter advigilasse perpenderit. Si quando Mauri, vt scrutarentur omnia, antrum ingrediebantur, Christiani foramen obtegebant culcitris & stragulis, ne fraus notaretur, adiungebant malleos in crucis formam compositos, quibus utebantur custodes ad laxandos vel astringendos vinculorum nodos. Hac industria excæcarunt eos quamuis Argo aliàs oculatiores, DEO inprimis conuiuente, & efficiente, vt nihil
sinistri

sinistri de captiuis suspicarentur. Euolutis igitur diebus octo, conati sunt instrumentis quibusdam numellas, manicas, compedes confringere. Cui operi dum strenuè insudant, Commendator, qui iam dimidiam vinculorum partem dissecuerat, ex antro iussus prodire, vocatur ad colloquium de sua liberatione. Qui etsi bis eodem die coactus sit laborem interrumpere, & carceris præfecto se sistere; ita tamen DEVS vinxit Maurorum oculos, vt nihil viderint eorum, quæ Christiani moliebantur. Reuersus Commendator ad specum tantum comperit laborando profecisse captiuos, vt à compedibus expediti nihil nisi abitum expectarent. Quare sub primam noctis horam iterum ad preces conuersi vota CHRISTO, eius Matri, & S. CRUCI facta instaurarunt. Commendator verò arrepta in manum cruce, quam in antro piè venerabatur, nudipes ipse, nudipedum & situ in supplicationibus consueto incedentium agmen duxit, hymno TE DEVM LAUDAMVS, inchoato & inter eundem absoluto. Excauatus autem trames siue meatus subterraneus, desijt in officina quadam ferraria, cuius seram ex parte interiore diffregerunt, ac duobus ianuarum assibus auulsis ad plateam ipsam processerunt, perrexeruntque versus portam ciuitatis.

In quo itinere occurrerunt ipsis Mauricæ mulieres ex balneis redeuntis accensis funalibus; quæ viso hoc spectaculo, maritos & vicinos vocibus inconditis exciuerunt. Nec propterea ordinem deseruere Christiani, sed ad portam usque ciuitatis peruenerunt, ubi eos vigiles horrendis clamoribus exagitarunt, lapidibusque impetierunt. At ne sic quidem animum desponderunt; imò audaciores, portarum obices perumpere conati sunt. Verùm vbi conatum fefellit euentus, vnus ex eorum numero in murum ex altera parte conscendit quindecim pedes altum, ex quo desilijt in terram; cuius exemplum Commendator, alijque intrepidè imitati, viam tenuerunt, quamuis locorum ignari, Xiquenam versus. Mauri Velezenses fugitiuos insequuntur, & assequuntur quattuor ex ijs, eò quòd ferro ita essent onusti, vt expeditè fugere non possent, quos ad pristinam seruitutem summâ immanitate reducunt. Commendator verò & reliqui tres ad ciuitatem Xiquenam contendunt, quos licet Mauri præterierint, miraculo tamen non caret, quòd minimè agnouerint. Quamobrem auxilio, CHRISTI Domini, & Matris eius

eius deprecatione, huiusque sanctissimæ CRUCEI virtute Xiquenam, & inde Carauacam ad exsoluenda vota læti peruenerunt.

Eodem anno MCDLXXIII. Martinus de Baéza Arionensis in ciuitate Baza captiuus distinebatur in domo cuiusdam Mauri Cad-Albarroz. Hic molestiam ergastuli diutinam pertæsus anhelabat omnibus modis ad libertatem; quia tamen humana subsidia deficiebant, ad DEVM, beatissimam Virginem Guadalupensem, & sanctissimam CRUCEM Carauacensem animo conuersus, cœpit astrigmenta ferrea limâ vel simili instrumento, quod fors obtulit, secare. Continuato per biduum labore tantum effecit, vt vincula fracta deciderint, & ipse iam liber, DEO vota secundante, carcerem euaserit. Vix euasit & profectioem ad Christianorum terras, quamuis itineris imperitus, instituit; cùm ecce perquisitores fugientes tergo inhærent. Quid faciat in ancipiti periculo? se dedat vltro, an ad resistendum se paret? At solus est contra multos & armis nudatus. Agit tamen quod mens, aut bonus genius suggerit. Inclinat se, lapidem tollit, vt in persequentes iaciat, & omnes ita dilabuntur, aut potiùs euanescent, vt ne vnum ex ijs viderit in posterum. Recta igitur via, à qua nec volens potuisset deflectere, pergit Xiquenam, inde ad sacellum S. CRUCIS Carauacensis, vbi lapidem, quem adhuc manu tenebat, in signum & monumentum tanti miraculi deposuit, liberatorem DEVM meritò veneratus.

Sub idem tempus F. Antonius de Poza, Vicarius Carauacensis, iureiurando per sacros ordines præstito affirmavit se conspexisse puerum vnus anni, filiolum Bartholomæi Sanchez, quem mater Catharina Truxilla graui gutturis tumore laborantem, & iam iam, vti videbatur, suffocandum ad sacellum S. CRUCIS deportauit, vnâ cum vasculo olei, quod in lampadem infundere cogitârat. Puerulum miserati Vicarius, & F. Gonzalus sacellanus, qui casu tum ibi erant, moestam parentem commonent, vt filioli guttur oleo ex accensa lampade sumpto inungat. Paret, & infans, momento citiùs, lumbricum bicipitem reijcit ex ore, suauiterque balbutire incipit; quem mater domum suam reportatum ter inunxit oleo, quod secum ex lampade sacelli abstulit, gutturque infantis penitus detumuit, lumbricis quinque ex ore iterum egestis.

Anno MCDLXXXIIX. cùm partes Commendatoris obiret

Petrus

Petrus Faxardus præses regni Murciensis, ac dominus ciuitatis Carthaginensis, sexto die Decembris faber lignarius circa trabes accommodandas pro sacello S. CRVCIS occupatus, decidit ex muro 36. pedes alto, in rupes subiectas; qui in ipso casu S. CRVCIS flebili voce commendauit, & pro eo fecerunt idem, qui euentum spectarunt. Conclamatum omnes putabant de ipsius vita, quia thoracem, cingulum, tunicam infimam, tibialia, quin & calceos discerptos ac discissos intuebantur; ipse tamen saluus & incolumis è solo surrexit, ad laboremque alacer & vegetus redijt.

Anno MCDLXXXIIX. cum Catholici Reges Ferdinandus & Isabella Bazam obsiderent, & multis difficultatibus obsidio diutiùs ipsorum spe protraheretur, votum nuncuparunt inuisendæ S. CRVCIS Carauacensis. Itaque IV. Decembris die S. BARBARÆ sacra, Baza capta. Cum verò ab ea recederent Murciam redituri, Carauacam adierunt voti soluendi gratia, lampade argentea illic relicta, quæ hodie adhuc asseruatur.

CAP. XVII.

INITIVM ET CAUSA S. CRUCEM

quotannis mergendi in aquam.

Tertia dies Maij, quam Ecclesia Sanctissimæ CRVCIS inuentioni festam per totum terrarum orbem agit, est etiam CRVCIS Carauacensis cultui consecrata, ea de causa, quòd pars sit illius CRVCIS, in qua CHRISTVS salutem hominum moriendo reparauit, & hac ipsa die ab Angelis Carauacam allata, sub titulo Apparitionis honoretur. Ad hanc igitur geminã celebritatem incredibile dictu est quanta singulis annis hominum multitudo ex omnibus Hispaniæ partibus confluat. Tribus autem diebus antè, & tribus post nundinæ valde celebres agitantur, pluribus vndiq; mercibus importatis. Ipsa autem die, hoc est, tertia Maij, pro antiqua consuetudine, adhibetur cærimonia, qua S. CRUX immergitur in aquam. Olim quidem tantùm ducebatur solemnis pompa supplicationis per plateas vrbis præcipuas, eademque die reponebatur S. CRUX in sacellum, iam autem pridie festiuitatis à meridie ascendunt ordine supplicationis venustè instituto ad sacellum,

H

quod